

gozásra, s ez jelenlegi feladataik megoldásában a hagyományos rendszerhez viszonyítva mintegy 25%-os költségmegtakarítást jelentett.

Jelenleg az alábbi területeket vonták már be részben vagy egészben az adatfeldolgozásba:

- könyvvitel,
- bérelszámolás,
- fakitermelési nyilvántartás,
- hitelgazdálkodás,
- építőgépek és járművek költségszámítása,
- földadósámítás,
- anyagelszámolás.

Amint a felsorolásból is kitűnik, a gazdasági munka legkülönbébb szakterületei hasznosítják ma már a géppark nyújtotta előnyöket. Az említett területek közül a legjelentősebbek a könyvvitel, a bérszámfejtés (jelenleg már 5000 munkásra végzik) és anyagnyilvántartás.

Az adatfeldolgozás során igen kiterjedten alkalmazzák a lyukszalagot, de pl. a fakitermelési nyilvántartás, vagy az erdőrendezési kísérleti munkák felvétele itt is P—A—P lyukkártyára történik.

A programozás a kutatóintézetekhez hasonlóan FORTRAN-ban vagy COBOL-ban történik.

Az adatfeldolgozó berendezések a feldolgozás során előállítják az összes szükséges bizonylatot is, ami az adóhivatal, a nyugdíjintézet stb. részére szükséges.

Alkalmazzák előre nyomtatott formulárokat is, amelyeknek a kitöltését azonban teljes egészében az adatfeldolgozó berendezés végzi.

Az IBM 360/30-as géppark már nem tudja az igényeket kielégíteni s ezért vált szükségessé a kicserélése egy nagyobb kapacitású, 40-es modellre.

Azt hiszem ebből a rövid beszámolómból is világosan kitűnik, hogy az osztrák erdőgazdálkodásban a legkülönbébb szakterületeken sikeresen alkalmazzák az elektronikus adatfeldolgozást s nyugodtan leszűrhetjük ebből azt a tanulságot, hogy a magyar erdészeti gyakorlat sem nélkülönheti a jövőben — amennyiben lépést akar tartani a fejlődéssel — a XX. század nyújtotta nagyszerű lehetőséget.

A társadalmi változások gazdaságpolitikai hatása a művelési ágak tükrében

KOZMA FERENC

Általában elmondhatjuk, hogy a művelési ágak abszolút mértéke és egymáshoz viszonyított aránya döntő és meghatározó tényező az adott ország mezőgazdaságára, iparára, azon keresztül az egész gazdaságára és közvetve döntő hatással van a lakosság életkörülményeire, életszínvonalára. Az ország művelési ágai nem mereven örökösök, hanem igen differenciált tényezők következtében változnak. Vizsgáljuk a gazdasági élet perspektívikus tervezése, értékelése szempontjából nagyon lényeges, fontos feladat. A változást legnagyobb mértékben a társadalmi változások idézik elő és határozzák meg. A változások helyes irányának, jellegének felismerése, a felismerés sebessége, ami már a közvetlen intézkedéseket váltja ki, akár forintban is kifejezhető, nem közömbös tényező.

Egy ország területének művelési ágak szerinti megoszlását annak gazdaságtörténelmi múltján kívül stabil és instabil tényezők határozzák meg. Stabil tényező az ország területének horizontális és vertikális tagozódása. Kis országok esetében csak az utóbbiról lehet szó, nagy országban (pl. Szovjetunió) horizontális kiegyenlítődésről is beszélhetünk. Ezek egyben a szintén stabil éghajlati tényezőket is meghatározzák. A stabil tényezők csak a civilizáció és a technika mai szintjén állnak fenn. Elképzelhető, sőt biztos, hogy a technika és tudomány továbbfejlődésével ezek is instabil (időjárás-megváltoztatás stb.) tényezőkké válnak. A térbelileg kétirányú (kontra) tényező nagy vegetációs hasonlóságot is

mutat. Instabil tényezők a hidrológiai és talajviszonyok. Mindkettő az adott ország műszaki fejlettségétől, gazdasági erejétől függően bizonyos keretek között megváltoztatható (Tisza II-vízlepcső, regionális talajjavítások stb.)

Az egyes országok közötti mezőgazdasági kooperáció óriási lehetőségeket rejt magában a művelési ágak totális kihasználásában, ami már az egész gazdaság szintézisében jelentkezik.

Magyarország területének művelési ágak szerinti megoszlása

Országunk területének művelési ágak szerinti megoszlása a mezőgazdaság szempontjából nagyon szerencsés. A mezőgazdasági területek arányát tekintve, Európában a mi hazánk az elsők között foglal helyet. Ez egyben magyarázza is a mezőgazdaságnak mindenkori súlyát és fontosságát Magyarországon. A művelési ágak területei követik a társadalomban bekövetkezett változásokat, egymáshoz viszonyított arányuk változik. Ez a változás természetesen csak utólag és lassú ütemben jelentkezik.

Magyarország területének művelési ágak szerinti megoszlása 1000 ha

Műv. ágak	Szántó	Rét	Szőlő	Kert	Gyüm.	Legelő	Nádas	Erdő	Kivett
1935-ben	5601,1	661,3	206,8	113,9	128,1 (1963)	983,1	32,0	1099,2	603,1
1969 V. 31-én	5053,6	409,0	233,5	146,7	160,7	874,6	32,1	1463,0	920,0

A táblázatot vizsgálva láthatjuk, hogy hazánkban közel 30 év alatt a szántóterület jelentős csökkenése következett be. Az iparilag fejlett országokban ez világszerte, amihez jelentősen hozzájárul az ipar- és városfejlesztéssel járó területelvonás. Nálunk a szántóterületek csökkenése népgazdaságunk igényeinek megfelelően legnagyobb mértékben az erdőterület növekedésének javára következett be.

Magyarország 1945-ben fejlettebb társadalmi rendszer, a szocializmus útjára lépett. Ez hosszú távon egyet jelentett a művelési ágak össznépi érdekeknek való alávetésével, amelyet csak a szocialista társadalom valósíthat meg, ahol a földterületek magántulajdona, mint ennek a fontos célnak a legfőbb akadálya, már nem áll fenn. Az eltelt 25 év alatt népünk alkotó munkájának eredményeképpen az egész népgazdaságban nagy eredmények születtek, befejeztük a szocializmus alapjainak lerakását. Ez törvényszerűen azt jelenti, hogy gazdasági életünk struktúrája a továbblépés, a szocializmus teljes felépítésének érdekében nagy minőségi ugrás, változás előtt áll, ami a fatermelés bázisát, a művelési ágakat sem hagyja érintetlenül. Ennek értékelésében minden szakmai elfogultságot mellőzve csak össznépi érdek vezethet bennünket.

Az élelmiszer és fagazdaságban a döntő változást a nagyüzemi termelésre való általános áttérés jelentette. Hogy mennyire helyes úton járunk, azt bizonyítja, hogy közel 600 000 ha-ral kisebb területen közös gazdaságaink — leküzdve az időnként jelentkező természeti nehézségeket — állandóan fokozni tudták termelésüket és még az átmeneti időszakban is ki tudták elégíteni népgazdaságunk belföldi és export igényeit. A fejlődésben azonban nincs megállás. A nagyüzemi termelésben rejlő összes lehetőségek kihasználásának még az elején tartunk. A nagyüzemi termelési technológia (kemizálás, szakosítás fokozása, gépi ellátottság stb.) aktív fejlesztése a termelés további növekedésére vezet.

Ennek realizálása csak a legjobb mezőgazdasági területeken hoz gyors eredményt, ezért szükségszerűen felmerül a szántóterületek felülvizsgálása, ami azt jelenti, hogy azokat a szántóterületeket, ahol mindezt realizálni nem lehet, illetve nem érdemes, ahol a mezőgazdasági termelés hosszútávon is deficités marad, más művelési ág alá kell vonni. Ezeknek a területeknek a további mezőgazdasági művelése olyan anyagi, műszaki kapacitásbeli erőket vonna el az arra érdemes területektől, amelyeket a hozott eredmény nem igazol, tehát ezeket megfelelő helyen koncentrálni az ottani termelésnövekedés felülmúlja a kieső termelési értéket. Közös gazdaságainkra teherként nehezedő rossz minőségű földterületek többsége viszont talajjavítás nélkül, esetenként minimális vízrendezéssel, alkalmas fatermesztésre és hozzájárulhat a szükségszerűen fejleszteni kívánt faiparunk nyersanyagbázisának kialakításához, növeléséhez. A változás anyagi vonatkozásai így hosszú távon az egész népgazdaság keresztmetszetében pozitívan jelentkeznek majd.

*A művelési ág változásokban rejlő további lehetőségek levezetése
Somogy megyében*

A további következtetéseket az ország egész területére való általánosítás helyett, a konkretizálás lehetőségeivel élve, a továbbiakban leszűkíttem a működési területemre, Somogy megyére, amelynek több mint egy évtizedes aktív terepi erdőrendezői pályafutásom alatt jóformán minden részét megismertem.

A művelődési ágak megoszlása Somogy megyében 1969. máj. 31-én (ha)

Szántó	Rét	Szőlő	Kert	Gyüm.	Legelő	Nádas	Erdő	Kivett
293 266	41 009	8 352	8 213	6 975	45 770	1 797	131 670	71 184

Az összes terület: 608 235 ha, az ország területének 6,54⁰/₀-a. A szántóterület-ről (növénytermesztés) az országos viszonylatban elmondottak erre a megyére is érvényesek. A mezőgazdasági művelésre nem „érdemes”, tehát erdősítésre átadható szántóterület nagysága a szántóterületnek kb. 5⁰/₀-a, tehát 14 700 ha. Az állattenyésztést közvetlenül szolgáló területek (legelő, rét) művelési ágával is érdemes foglalkozni. Mezőgazdaságunkat hosszú történelmi időszak alatt az egyéni gazdálkodás, ebből következőleg az extenzivitás, a külterjesség jellemezte. A művelési ágak megoszlását ez a forma alakította ki és az állattenyésztés számára hatalmas legelőterületeket követelt. A részben már megvalósított és az előttünk álló intenzív, belterjes állattenyésztésnek ekkora legelőterületekre nincs és nem lesz szüksége, mert a takarmányszükségletét lényegesen kisebb területen, részben ipari úton, de igen nagy hatásfokkal biztosítja. A legelőterületek egy része így nem funkcionál. Ezt igazolja az a tény, hogy a legelő egy része az elmúlt évtizedek alatt beerdősült. Erre egy példa: Darány községben 400 ha fás legelőt tartottak számon. A község geodéziai újrafelmérése után, ami egyben a művelési ágak újraértékelését is jelentette, ebből 380 ha-t reálisan erdőművelési ágba helyeztek (1. ábra). Talán kicsit szélsőséges a példa, de ha ezt a folyamatot mesterséges úton befolyásoljuk, akkor ezeken a területeken lényegesen nagyobb értékű állományokat nyerünk. Megyénkben a fentiek alapján becslésem szerint erdősítésre alkalmas a legelőterület 30⁰/₀-a, tehát 13 700 ha. Szántóvá alakítható 10⁰/₀, tehát 4577 ha. Ez csökkentené a szántóterületek elvonását 10 123 ha-ra.

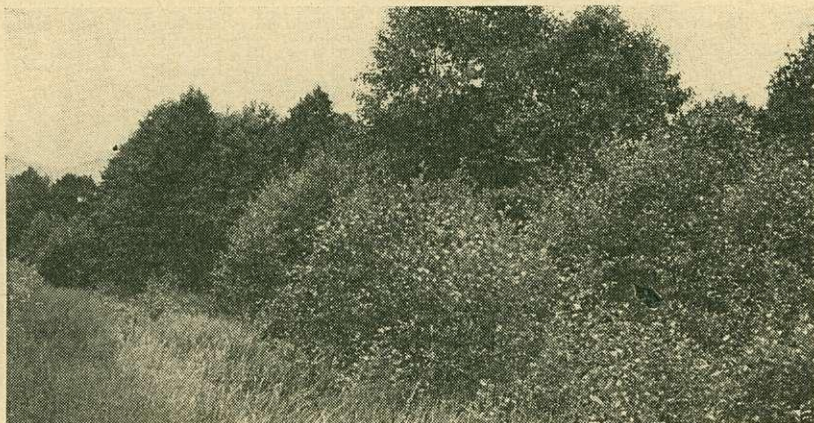

1. ábra: Volt fás legelőterületek

A rét művelési ágú területek nagy része nem gépesíthető, kis hozamú. A belefektetett emberi munka nincs arányban a nyert értékkel. Súlyosbítja ezt a munkaerőhiány is. Az egyéni gazdálkodás körülményei között a rét takarmányhozamára még ráfizetéssel is szükség volt, tekintve, hogy más kiegyensúlyozási lehetőséggel nem rendelkezett. A nagyüzemi gazdaságnak a csak ráfizetéssel kezelhető rétek hasznosítása nem áll érdekében és nincs is rá szüksége, tehát csak teherként nehezedik rá. A gyakorlat igazolja ezt is, mert a leírt részeken lassan természetes, főleg mÉ újulatot találunk. Fokozatosan, szinte észrevétlenül átmeneti művelési ág alakult ki rét és erdő között (2. ábra). A fás növénytársulás számára viszont ezek jó mÉ, nNy, fFú termőhelyek (3. ábra). Becslésem szerint a megyénkben ilyen a rét művelési ágú területek 25⁰/₀-a, tehát 11 080 ha.

A feltételesen levezetett és erdősítésre alkalmas területek tehát Somogy megyében:

szántóból	14 700 ha
legelőből	13 700 ha
rétből	11 080 ha
összesen:	<u>39 480 ha</u>

2. ábra: Átmeneti művelési ágak

3. ábra: Rétbe telepített nemesnyáras

Durván, csak a főfajokra becsülve ennek 30⁰/₀-a (11 844 ha) mÉ, 20⁰/₀-a (7896 ha) nNy, 20⁰/₀-a (7896 ha) Ef, 10⁰/₀-a (3948 ha) fFü, 20⁰/₀-a (7896 ha) ksT, ktT telepítésre alkalmas. A sorrendet tartva a növedék öt éves korban: mÉ (I. th. o. foly. n.) 9,2 m³, nNy (I. th. o. átl. n.) 14,2 m³, Ef (II. th. o. foly. n.) 8,6 m³, fFü (I. th. o. átl. n.) 14,2 m³.

Ha a fel nem használt, folyamatosan múlt időt, mint komponenst és a progresszivitást beszámítjuk és ezért az egy évre eső növedéket 20⁰/₀-kal növeljük, egy kezdőév növekedése kerekítve lesz: mÉ: 2,2 m³, nNy: 3,4 m³, Ef: 2,1 m³, fFü: 3,4 m³, ksT: 0,4 m³. A meglévő területekkel beszorozva kapjuk a feltételezett elméleti kezdőév fafajonkénti és összes növedékét: mÉ: 26 057 m³, nNy: 26 846 m³, Ef: 16 582 m³, fFü: 13 423 m³, ksT: 3158 m³. Összesen: 86 066 m³.

Fatermesztésünk és a művelési ág változások

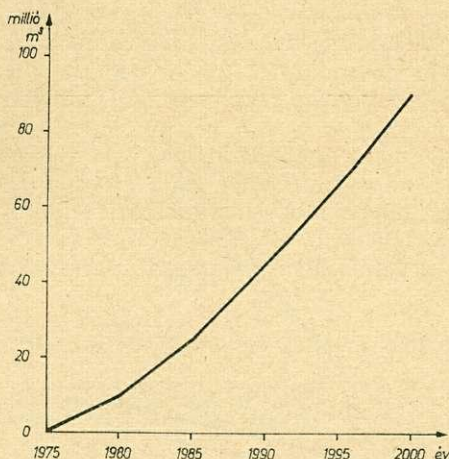
Az erdősítésre átvett területek tehát Somogy megyében egy elméleti kezdőévre 86 066 m³ növedéket jelentenének és, hogy a gyakorlatban ez mikor jelentkezik, az csak a realizálástól függ. Ezek a körülmények korántsem jellemzőek az ország egész területére. Somogy megye az ország területének 6,54⁰/₀-a. Országos méretekben következtetve tízszeres tényezőt vehetünk és akkor feltételezzük, hogy levezetett adatainkat az ország területének 65,4⁰/₀-ra fogadjuk el. Erdősítési területben ez 394 800 ha. Ebben az esetben országosan az alábbi elméleti kezdőév-növedéket kapjuk: mÉ: 260 570 m³, nNy: 268 460 m³, Ef: 165 820 m³, fFü: 134 230 m³ ksT: 31 580 m³. Összesen: 860 660 m³.

A levezetett szám egy kezdőév körülbelüli, elméleti növedékét próbálja meghatározni; ez a mennyiség egy aktív időszakon belül öt-tízszeresére növekedhet és a közben felhalmozott fatökével együtt, kb. 2000-re, faimportunk lényeges csökkenését biztosíthatja.

Következtetéseinket azonban részletesebben is kifejthetjük. Feltételezzük, hogy programunkat 1975-re általánosan befejezzük és adatsorunkat 1980-ban öt éves kezdőfatömeggel indítjuk és 2000-ben zárjuk. Korszerű agrotechnikai és termőhelyfeltérési eljárás után a 394 800 ha-on a megadott fafajszázalék arányában a mÉ, Ef, ksT-re 90⁰/₀, a nNy, fFü-re 75⁰/₀ sűrűséget veszünk II. ill. IV. th. osztályon. Az előhasználatok fatömegét egyrészt a régebbi fatermesztési táblák korrekciójának, (csak főállomány-fatömeg) tudjuk be, másrészt főleg a gyorsannövő fafajok esetében a sűrűségérték megállapításában vesszük figyelembe. A részletes számítást az egyszerűség és rövidség kedvéért nem fafajon-

ként (bár az sem okozna nehézséget), hanem összesített köbméterben a 4. ábra diagrammján ábrázolhatjuk. Ezen bármely időpontra a halmozott fatömegre is kivetíthetjük. A görbéről pedig egyszerű összehasonlítás (kivonás) után bármely szakasz korszaki vagy évi növedékét az y tengely vetületében megkaphatjuk.

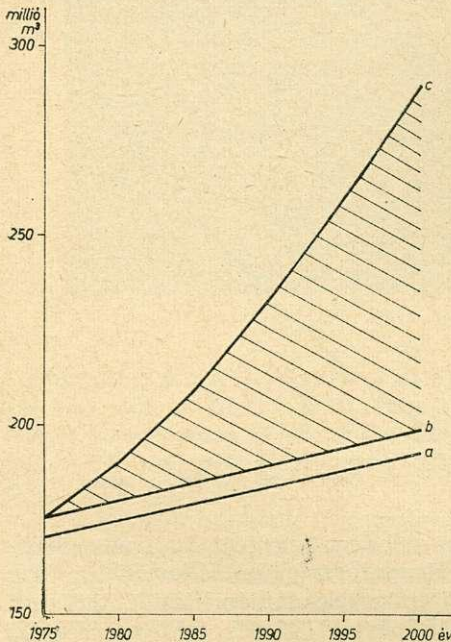
4. ábra: Az új területek köbméter-diagramja 2000-ig

Próbáljuk meg az eddigiek analógiájára mindezt jelenlegi nyersanyagbázisunkba (azzal összevetve) beilleszteni. A *Magyarországi erdőállományok főbb adatai* című kiadvány, amely az érvényes üzemtervek alapján készült, 1963-ban élőkészletünket 164 628 346, folyónövedékünket 5 332 474 m³-ben állapítja meg. A szocialista bővített újratermelés törvényszerűségei a fatermelésre is vonatkoznak. Az egyedülállóan hosszú újratermelési folyamat, ami egy vizsgálat pillanatában adott szituáció, csak kis méretű strukturális változásokra ad lehetőséget, ezért a bővített újratermelés realizálására a többi gazdasági ágazattal szemben nagyobb erőfeszítés szükséges és csak állami szinten valósítható meg. A bővített újratermelés mértékének előre elvégzett felmérésében tehát óvatosságnak kell lennünk azért is, mert a megtermelés és kitermelés vizsgálata 30 éves távon előre tekintve nehezen közelíthető meg, s kiterjedt körülményektől függő, hullámzó képet mutat. Ezért, hogy valamilyen eredményhez juthassunk az összehasonlítási célt szolgáló, egyszerű számtani sort választunk és feltételezzük, hogy nyersanyagbázisunk és folyónövedékünk 1975-ig egyaránt évi 0,5%-kal nő. Kapunk 1975-re 170 390 340 m³ élőkészletet és 5 519 108 m³ folyónövedéket. A továbbiakban 2000-ig ötéves ciklusokban mindkét tényezőre szintén évi 0,5%-os emelkedést feltételezünk. Mindezt a gyorsannövő fafajok területi arányának növekedése és egyéb korszerűbb, intenzívebb fatermesztési eljárások alkalmazásának következtében, egy szocialista állam gazdaságának komplex keretében jogosan feltételezhetjük. Úgy gondoljuk, hogy az élőkészlet és a folyónövedék lineáris számsora az évi hullámzások átlagát képviseli. A meglévő és feltételezett fatermelést szolgáló területeink fatömegadatait összevonva és a 4. ábrához hasonló módon ábrázolva fatömegbázisunk megközelítő, tájékoztató jellegű prognózisát kapjuk 2000-ig (5. ábra).

Az „a”-görbe élőkészletünk, a „b”-görbe folyónövedékünk átlagos (tehát lineáris), megközelíthető alakulását, a „c”-görbe pedig az új, belépő területekkel együtt ábrázolja fatömegbázisunk várható alakulását 2000-ig. A „b” és „c”-görbe közötti vonalkázott rész ad módot arra, hogy az új területek belépésével a fatermesztés megnövekedett lehetőségeire következtessünk hazánkban. A té-

ma további vetületekre (fafajok szerinti levezetés, korosztálymegoszlás, évi ki-termelhető fatömegnövekedés alakulása, faiparfejlesztés stb.) való bontását ez a tanulmány nem vállalhatja.

5. ábra: Feltételezett összes nyersanyag-bázisunk fatömegprognózisa 2000-ig

Mindez az erdő- és fagazdaság, valamint a komplex faipar számára hosszú távon igen nagy lehetőséget ígér, hozzávetve, hogy levezetésünk inkább az alacsony határokat közelíti meg.

Az elmondottakhoz hozzátehetjük, hogy a nyert területek beerdősítése a táj-jelleg megváltozásához is vezetne és kedvezően befolyásolná hazánk egyes vidékeinek esztétikáját, kedvezően hatna ezek mikroklímájára és vízgazdálkodására, valamint a kritikus helyeken talajvédelmi célokat is megvalósíthatnánk. A helyes tervezés a vadkárok csökkentéséhez is vezethetne.

Az érintett területek jobb minőségű részei a fatermelés számára jó termőerejű talajok, ahol a gyorsannövő fafajokat rövidebb újratermelési időszakban, csökkentett vágáskorral, új módszerekkel is eredményesen kezelhetnénk, ami lépés és lehetőség lenne a fatermesztés belterjes (ültetvényes gazdálkodás) formájának megvalósítása felé.

A mezőgazdaságnak az erdő és fagazdálkodással való progresszív kapcsolata törvényszerűség. Ápolja és állandó jelleggel aktivizálja ezt a kapcsolatot az új-termelési időszak nagymérvű különbözősége ellenére a termőhelyi egymásrautaltság, aminek reális kiegyensúlyozása az egész népgazdaság érdekét szolgálja. Népgazdaságunk számára rendelkezésre álló területeket a maximálisan funkcionáló művelési ágakba kell helyezni és ott hasznosítani, ahol az országos érdeket, célokat figyelembe véve a legnagyobb hasznot nyerjük. Ha az erdő- és fagazdálkodásban az egész népgazdaságban betöltött szerepének, súlyának értékelésében elvontabb, de reálisabb módszereket alkalmaznánk és azt megfelelően propagálnánk is, szakterületünk a gazdasági ágak sorrendjében előkelőbb helyet foglalhatna el. Az évi teljes termelési értékhez (ami az okfejtésünk alapja) nemcsak az évi ténylegesen kitermelt fatömeg értéke, hanem az erdőművelés által

évente megtermelt minőségi össznövedék (erdőértékszámítás), valamint az erdőterületek egyéb járulékos, főleg biológiai sajátosságukból adódó, egy fejlett társadalom számára nélkülözhetetlen közvetett hatásuk értéke is hozzátartozik.

Az elmondottak népgazdaságunk fejlettségének mai szintjén csak egy lehetőséget igyekeztek több-kevesebb sikerrel feltárni. A lehetőség realizálása új öt éves tervünk keretében hatalmas, felemelő, de nem irreális feladatokat róna az egész erdész-társadalomra. Az eredmény fatermelési bázisunk jelentős kibővülését jelentené, ami a már meglévő adottságaink mellett hozzájárulna egy fejlett, korszerű faipar kialakításához. Mindez egész gazdasági életünk fejlődését, életszínvonalunk további emelkedését szolgálná.

Kétségtelen, hogy a területek termőhelyi feltárása, elbírálása, a tervezés, a kapacitás biztosítása, az adminisztrációs lebonyolítás, a nyersanyag biztosítása stb. eddig ismeretlen problémák elé állítanának bennünket, ami esetleg új, rugalmasabb és hatékonyabb módszerek, formák bevezetését is megkövetelné, de minden nagy társadalmi feladat végrehajtása a lehetőségek felismerésével kezdődik.

Козма Ф.: ДЕЙСТВИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ПОЛИТИКИ ОБЩЕСТВЕННЫХ ИЗМЕНЕНИЙ В ОТРАЖЕНИИ ОТРАСЛЕЙ ПРОИЗВОДСТВА.

Распределение земель некоторых государств по отраслям производства определяет направление хозяйства, уровень жизни населения. Формирование общественных отношений влияет и на отрасли производства. С 1935 года до 1969 год в Венгрии значительно уменьшилась пахотная площадь и увеличилась лесная площадь. С учётом предстоящих и уже частично произошедших изменений можно оценить то, что с изменением отрасли какое изменение в формировании базиса производства древесины произойдет к 2000 году, а также какой дополнительный прирост можно ожидать. В связи с продвижением вперед крупно-производственного сельского хозяйства этот прирост чрезвычайно важен.

Козма, F.: ECONOMIC POLITICAL IMPACT OF THE SOCIAL CHANGES REGARDING THE BRANCHES OF CULTIVATION.

The areal division of a given country according to the branches of cultivation determines its economy and the living standards of its population. The development of the social conditions influences upon the branches of cultivation as well. From 1935 to 1969 the area of plough-land was remarkably decreasing and the forested area was increasing in Hungary. Taking into account the changes ahead of us and blown over to some extent, the alteration in the development of forestry and the growth increase can be evaluated according to the change in the branches of cultivation until the year of 2000. This increase, due to the dash of large-scale farming, is extremely important.

Alföldi populétumok rovarfertőzöttsége

TÓTH JÓZSEF

A populétumok nagyjából azonos termőhelyi feltételek között, azonos módon létesített nyár faj- illetve fajtagyűjtemények, melyeket különböző szempontok szerint, állandó ellenőrzés mellett nevelünk. A rendszeres ellenőrzés és adatfelvétel segítségével végül is biztonsággal kiválaszthatók azok a fajok, illetve fajták, melyeket célszerű nagyüzemileg termesztetni. A kiválasztás azonban csak akkor hibátlan, ha a döntésnél minden olyan tényezővel számoltunk, mely az illető fajta fatermését befolyásolja. E tényezők hosszú sorában előkelő helyet foglalnak el az erdővédelmi szempontok.

1969-ben a Kecskemét melletti csalánosi és a maroslelei populétumok nyár anyagát törzsenként megvizsgáltam a célból, hogy az itt található nyár fajok, illetve fajták egészségi állapotát felmérjem, és a rovarfertőzésekkel szembeni ellenállóképességüket megállapítsam. Tudomásom szerint a két populétumban korábban, a telepítéstől kezdődően nem volt rendszeres egészségügyi adatfelvétel. Így sajnos a jelenlegi vizsgálat nem adhat teljesen hű képet, mert a fiatalkori fertőzések nem szerepelnek a kimutatásban, illetve az akkor keletkezett károk ma már nehezen ismerhetők fel. A jelenlegi felmérést ezentúl minden évben megismételjük, a két populétum egészségi állapotát rendszeresen ellenőrizzük.